

ЗВІТ

про повторне відстеження результативності регуляторного акта

1. Вид та назва регуляторного акта

Постанова Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2020 р. № 1015 «Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2015 р. № 963 і від 24 грудня 2019 р. № 1185» (далі – Постанова).

2. Назва виконавця заходів з відстеження

Міністерство культури та інформаційної політики України.

3. Цілі прийняття акта

Постанова прийнята з метою приведення Порядку видачі свідоцтва на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей або відмови в його видачі, переоформлення, анулювання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2015 р. № 963 (далі – Порядок), у відповідність до вимог статті 13 Закону України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей» із змінами, внесеними згідно з Законом України від 06 вересня 2018 р. № 2530-VIII «Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законів України щодо запровадження механізму «єдиного вікна» та оптимізації здійснення контрольних процедур при переміщенні товарів через митний кордон України» в частині застосування механізму «єдиного вікна» при вивезенні культурних цінностей з території України, а також узгодження норм підпункту 65 пункту 4 Положення про Державну службу охорони культурної спадщини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 грудня 2019 р. № 1185, із нормами Порядку.

4. Строк виконання заходів з відстеження

Згідно зі статтею 10 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» повторне відстеження результативності регуляторного акта здійснюється через рік з дня набрання ним чинності, але не пізніше двох років з дня набрання чинності цим актом або більшістю його положень, якщо рішенням регуляторного органу, який прийняв цей регуляторний акт, не встановлено більш ранній строк.

Таким чином, строк виконання заходів з повторного відстеження результативності Постанови розпочався з 04 листопада 2021 року, тобто через рік після набрання нею чинності 04.11.2020.

5. Тип відстеження

Повторне відстеження результативності регуляторного акта.

6. Методи одержання результатів відстеження

При повторному відстеженні результативності регуляторного акта застосовувався статистичний метод.

7. Дані та припущення, на основі яких відстежувалася результативність, а також способи одержання даних

Проект акта з попередньою назвою «Про внесення змін до Порядку видачі свідоцтва на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей або відмови в його видачі, переоформлення, анулювання» розміщений на офіційному [сайті Міністерства культури та інформаційної політики України](#) в мережі «Інтернет» у рубриці «Для громадськості \ Регуляторна політика \ Проекти регуляторних актів».

Зміни назви проекту акта відбулися після врахування МКІП результатів проведення правової експертизи Мін'юстом в частині дотримання нормопроектувальної техніки шляхом узгодження норм підпункту 65 пункту 4 Положення про Державну службу охорони культурної спадщини України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 грудня 2019 р. № 1185, із запропонованими нормами проекту акта. Результати правової експертизи на суть проекту акта не вплинули.

3 дня оприлюднення проекту акта та до набрання чинності Постанови зауважень та пропозицій до проекту акта від фізичних та юридичних осіб (у тому числі суб'єктів господарювання), їх об'єднань не надходило.

Базове відстеження результативності Постанови здійснювалось на основі:

- даних Мінкультури за 2016-2019 роки;
- даних, раніше зібраних Мінкультури за запитами до підзвітних державних органів, які уповноважені на здійснення функцій з видачі свідоцтва на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей (далі – Свідоцтво);
- статистичних даних Державної служби статистики України, розміщених на її офіційному сайті в мережі «Інтернет» (www.ukrstat.gov.ua) щодо загальної кількості юридичних осіб в Україні у відповідних роках.

Повторне відстеження результативності Постанови здійснювалось на основі даних, за якими проводилось базове відстеження результативності Постанови, а також на основі:

- даних МКІП за 2020 рік і 2021 рік щодо надання адміністративної послуги з видачі свідоцтва на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей з території України;
- статистичних даних Державної служби статистики України, розміщених на її офіційному сайті в мережі «Інтернет» (www.ukrstat.gov.ua) щодо загальної кількості юридичних осіб в Україні у 2020 і 2021 роках.

8. Кількісні та якісні значення показників результативності акта

Потенційно у сфері вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей можуть бути задіяні фізичні та юридичні особи (у тому числі суб'єкти господарювання), які є власниками культурних цінностей або уповноважені ними особи. Статистичні дані та дані наукових досліджень не містять цього показника.

Порядком та Постановою не передбачено встановлення платності або безоплатності видачі (переоформлення, анулювання) Свідоцтва, оскільки відповідно до частини першої статті 4 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» платність або безоплатність видачі (переоформлення, анулювання) документа дозвільного характеру встановлюється виключно законами,

які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру. Законом України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей» платності за видачу Свідоцтва не встановлено.

Кількісним показником у сфері вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей є, зокрема, кількісні показники щодо видачі Свідоцтва у певному періоді.

Кількісними показниками за 2011 -2021 рр. щодо видачі Свідоцтва є:

- *загальна кількість звернень про видачі Свідоцтва*: 2011 р. – 9447 звернень; 2012 р. – 7761 звернення; 2013 р. – 5886 звернень; 2014 р. – 4336 звернень; 2015 р. – 3124 звернень; 2016 р. – 675 звернень; 2017 р. – 1 658 звернень; 2018 р. – 1 041 звернення; 2019 р. – 44 звернень; 2020 р. – 26 звернень; 2021 р. – 32 звернення;

- *у тому числі кількість звернень юридичних осіб про видачу Свідоцтва*: 2011 р. – 316 звернень; 2012 р. – 151 звернення; 2013 р. – 170 звернень; 2014 р. – 97 звернень; 2015 р. – 70 звернень; 2016 р. – 55 звернень; 2017 р. – 15 звернень; 2018 р. – 15 звернень; 2019 р. – 21 звернення; 2020 р. – 18 звернень; 2021 р. – 16 звернень;

- *загальна кількість виданих Свідоцтв*: 2011 р. – 8055 свідоцтв; 2012 р. – 6322 свідоцтв; 2013 р. – 5082 свідоцтв; 2014 р. – 2223 свідоцтв; 2015 р. – 780 свідоцтв; 2016 р. – 168 свідоцтв; 2017 р. – 101 свідоцтво; 2018 р. – 74 свідоцтва; 2019 р. – 39 свідоцтв; 2020 р. – 26 свідоцтв; 2021 р. – 32 свідоцтва;

- *у тому числі кількість виданих Свідоцтв юридичним особам*: 2011 р. – 349 свідоцтв; 2012 р. – 157 свідоцтв; 2013 р. – 177 свідоцтв; 2014 р. – 101 свідоцтв; 2015 р. – 70 свідоцтв; 2016 р. – 23 свідоцтва; 2017 р. – 15 свідоцтв; 2018 р. – 15 свідоцтв; 2019 р. – 18 свідоцтв; 2020 р. – 18 свідоцтв; 2021 р. – 16 свідоцтв;

- *кількість культурних цінностей, на вивезення або тимчасове вивезення яких видано Свідоцтва*: 2011 р. – 229310 культурних цінностей; 2012 р. – 70369 культурних цінностей; 2013 р. – 29915 культурних цінностей; 2014 р. – 17106 культурних цінностей; 2015 р. – 23693 культурних цінностей; 2016 р. – 7499 культурних цінностей; 2017 р. – 2580 культурних цінностей; 2018 р. – 7915 культурних цінностей; 2019 р. – 507 культурних цінностей; 2020 р. – 401 культурних цінностей; 2021 р. – 1779 культурних цінностей;

- *вартість культурних цінностей, на вивезення або тимчасове вивезення яких видано Свідоцтва*: 2011 р. – 264200878 грн; 2012 р. – 281798883 грн; 2013 р. – 289098402 грн; 2014 р. – 344306880 грн; 2015 р. – 172581805 грн; 2016 р. – 568432702 грн; 2017 р. – 169771528 грн; 2018 р. – 334169006 грн; 2019 р. – 3897279970 грн; 2020 р. – 814694006 грн; 2021 р. – 847202587 гривень.

Порядок діє відповідно до вимог частини першої статті 4¹ Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» і поширюється, як і цей Закон, виключно на суб'єктів господарювання.

Питома вага суб'єктів малого підприємництва у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання акта, не відома.

Постановою вносяться зміни до Порядку в частині застосування механізму «єдиного вікна» при вивезенні культурних цінностей з території України. Виходячи з запропонованих норм, порядок видачі Свідоцтв суб'єктам господарювання незмінний, але особи, які отримуватимуть Свідоцтва, надалі будуть учасниками також механізму «єдиного вікна», запропонованого законом, згідно з яким

не суб'єкти господарювання подаватимуть Свідоцтва митним органам, а безпосередньо Міністерство культури та інформаційної політики України вносить видані Свідоцтва в електронній формі до єдиного державного інформаційного вебпорталу «Єдине вікно для міжнародної торгівлі» митних органів для забезпечення механізму «єдиного вікна» під час митного контролю або митного оформлення переміщення товарів, а саме культурних цінностей через митний кордон України.

Водночас постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 3 «Деякі питання центральних органів виконавчої влади у сфері культури» визнано таким, що втратив чинність пункт 1 постанови Кабінету Міністрів України від 24 грудня 2019 р. № 1185 «Про затвердження положень про деякі центральні органи виконавчої влади у сфері культури та внесення змін до Положення про Міністерство культури, молоді та спорту України». Тобто Держкультспадщини не було створено, а функції з видачі Свідоцтва продовжує здійснювати МКІП.

Загальна кількість звернень про видачу Свідоцтва згідно з даними МКІП у 2019 р. склала 44 особи, з них фізичних осіб – 23, юридичних осіб – 21, у 2020 р. – 26 осіб, з яких фізичних осіб – 8, юридичних осіб – 18, у 2021 р. – 32 особи, з яких фізичних осіб – 16 і юридичних осіб – 16.

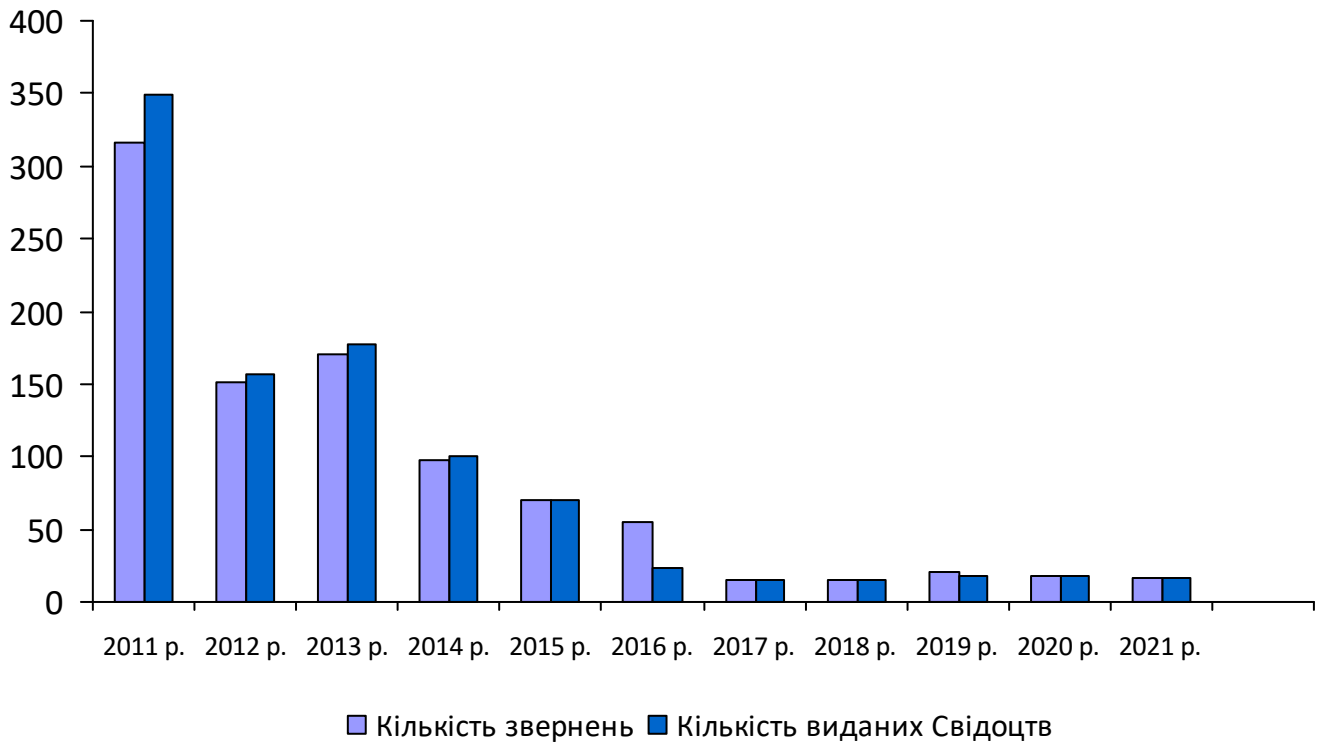
Вищевказані показники наведені у таблиці 1 за роками, у тому числі періоду проведення відстеження результативності Постанови (з 2012 р. до 2021 р.), із зазначенням кількісних показників, зареєстрованих в Україні юридичних осіб, та частки кількості залучених юридичних осіб до адміністративної послуги з видачі Свідоцтва від їх загальної кількості.

Таблиця 1. Динаміка залучення юридичних осіб до процедури видачі Свідоцтва у 2012 – 2021 рр.

Рік	Загальна кількість звернень про видачу Свідоцтва	У тому числі кількість звернень юридичних осіб	Кількість виданих Свідоцтв юридичним особам	Загальна кількість відмов у видачі Свідоцтва	Співвідношення між кількістю виданих Свідоцтв юридичним особам та кількістю звернень юридичних осіб	Загальна кількість юридичних осіб в Україні ¹	Частка кількості юридичних осіб, які звернулися для отримання Свідоцтва, від загальної кількості юридичних осіб в Україні
2012	7761	151	157	0	1,04	1 341 781	0,011
2013	5886	170	177	0	1,04	1 372 177	0,012
2014	4336	97	101	0	1,04	1 331 230	0,007
2015	3124	70	70	0	1	1 121 347	0,006
2016	675	55	23	32	0,42	1 185 071	0,004
2017	1658	15	15	0	1	1 235 024	0,001
2018	1041	15	15	0	1	1 298 435	0,001
2019	44	21	18	3	0,86	1 350 627	0,001
2020	26	18	18	0	1	1 395 448	0,001
2021	32	16	16	0	1	1 437 009	0,001

¹ Згідно з даними, розміщеними на офіційному сайті Державної служби статистики України в мережі «Інтернет»: www.ukrstat.gov.ua.

Графік 1. Показники кількості звернень юридичних осіб для оформлення Свідоцтва та кількості виданих їм Свідоцтв

У графіку 1 наведено показники кількості звернень юридичних осіб про видачу Свідоцтва та показники кількості виданих Свідоцтв юридичним особам за період з 2011 р. до 2021 р. З цього графіку видно, що показники кількості звернень юридичних осіб про видачу Свідоцтва майже збігається з показниками кількості виданих Свідоцтв за роками досліджуваних періодів 2011-2019 рр. і 2020-2021 рр., окрім деяких відмінностей у 2011 році, у якому кількість виданих Свідоцтв юридичним особам (316 осіб) перевищувала кількість виданих Свідоцтв цим юридичним особам (349 свідоцтв) на 33 одиниці показника, та у 2016 році, у якому кількість звернень юридичних осіб (55 осіб) була вищою за кількість виданих їм Свідоцтв (23 свідоцтва) на 32 одиниці показника.

За останні роки у показниках кількості звернень юридичних осіб про видачу Свідоцтва відбулися незначні зміни, зокрема у 2020 і 2021 рр. спостерігається незначна динаміка зменшення на 2-3 звернення у порівнянні з 2019 роком, але у порівнянні з 2017 р. і 2018 р. ці показники навпаки дещо підвищились на 1-3 звернення. Ці зміни є несуттєвими, оскільки частка кількості юридичних осіб, які зверталися для отримання Свідоцтва, від загальної кількості юридичних осіб в Україні є незмінною за ці роки (з 2017 р. до 2021 р.).

21 юридична особа, що звернулась для отримання Свідоцтва, складає 0,001 % від загальної кількості юридичних осіб в Україні, що склала 1 350 627 осіб станом на 01.01.2020, згідно з інформацією, зазначеною на офіційному сайті Державної служби статистики України і доступною за посиланням:

https://ukrstat.org/uk/edrpoj/ukr/EDRPU_2020/ks_opfg/ks_opfg_0120.htm.

18 юридичних осіб, що звернулись про видачу Свідоцтва, складає 0,001 % від загальної кількості юридичних осіб в Україні, що склала 1 395 448 осіб станом на 01.01.2021, згідно з інформацією, зазначеною на офіційному сайті Державної служби статистики України і доступною за посиланням:

https://ukrstat.gov.ua/edrpoу/ukr/EDRPU_2021/ks_opfg/arh_ks_opfg_21.htm.

16 юридичних осіб, що звернулись для отримання Свідоцтва, складає 0,001 % від загальної кількості юридичних осіб в Україні, що склала 1 437 009 осіб станом на 01.01.2022, згідно з інформацією, зазначеною на офіційному сайті Державної служби статистики України і доступною за посиланням:

https://ukrstat.gov.ua/edrpoу/ukr/EDRPU_2022/ks_opfg/arh_ks_opfg_22.htm.

З огляду на викладене, у період з 2017 р. до 2021 р., у тому числі у період дії Постанови, яка набрала чинність 04.11.2020, кількісні показники мали незначні зміни, що нівелюються в контексті розгляду цього показника від загальної кількості зареєстрованих у відповідних роках юридичних осіб України і підтверджується незмінно низькою часткою залучених до порядку видачі Свідоцтва юридичних осіб України, а отже державне регулювання питань Порядку шляхом прийняття Постанови не має значного впливу на забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання.

9. Оцінка результатів реалізації регуляторного акта та ступеня досягнення визначених цілей

Повторне відстеження результативності Постанови здійснено через два роки після набрання нею чинності.

Постанову запроваджено на необмежений термін.

На даному етапі зафіксовано статистичні показники щодо видачі Свідоцтва за 2020-2021 рр. і проведено порівняльний аналіз цих показники зі статистичними показники щодо видачі Свідоцтва за 2011-2019 рр.

Дія Постанови поширюється виключно на суб'єктів господарювання, з яких частка залучених суб'єктів господарювання до Порядку протягом останніх п'яти років є незмінною і складає 0,001 % від загальної кількості діючих юридичних осіб в Україні.

Прийняття Постанови, як і прогнозувалось, не має впливу на показники у сфері вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей і не має значного впливу на забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання.

**Міністр культури та
інформаційної політики України**

Олександр ТКАЧЕНКО